

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Csp/194/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205051
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2717205051.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou právnej veci žalobcu:
R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zast.
advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 002 Bratislava, IČO:
47 232 471 proti žalovanému: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, C.Í., o zaplatenie 1.500,00
eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd vo zvyšnej časti žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalobcovi súd **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
- III. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov prvostupňového konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou na súd dňa 09.10.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.500,00 eur s úrokmi vo výške 1.601,68 eur, úrokom z omeškania 5,15 % ročne zo sumy 1.500,00 eur od 05.10.2017 do zaplatenia a úrokom 29,90 % eur zo sumy 1.500,00 eur od 05.10.2017 do zaplatenia, náhradu trov konania.

2. Tunajší súd rozsudkom sp. zn. 2Csp/194/2017 - 78 zo dňa 23.10.2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.274,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 05.10.2017 do zaplatenia a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. V II. výroku zvyšnú časť žaloby zamietol a v III. výroku rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Rozsudok nadobudol v I. výroku právoplatnosť dňa 06.12.2018, voči výrokom II. a III. žalobca podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 11Co/18/2019 - 102 zo dňa 05.11.2019, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu v zrušenom rozsahu na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2019. Krajský súd v bode 21 uviedol, že s odkazom na aktuálnu judikatúru, podľa názoru odvolacieho súdu, predmetná úverová zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, teda zvyšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetný úver sa považuje v dôsledku absencie tohto údajov za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. Zákona, nie je opodstatnený a dôvodný. V bode 24 uznesenia uložil súdu prvého stupňa v ďalšom konaní opätovne vec preskúmať, zaoberať sa vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky, za tým účelom v súlade s ust. 295 CSP doplniť dokazovanie, jeho výsledky komplexne vyhodnotiť a posúdiť podľa príslušných hmotnoprávných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v súlade s ust. § 220

ods. 2 CSP. Taktiež bolo súdu uložené, aby v novom rozhodnutí rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania.

3. Predmetom sporu zostalo: časť istiny vo výške 226,00 eur, dlžné úroky z istiny vo výške 1.601,68 eur, zmluvný úrok vo výške 29,90% ročne zo sumy 1.500,00 eur od 05.10.2017 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,15% ročne zo sumy 226,00 eur od 05.10.2017 do zaplatenia a nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

4. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, PZ žalobcu mal doručenie predvolania riadne a včas vykázané, zo svojej neúčasti na pojednávaní sa písomne ospravedlnil, požiadal o konanie v neprítomnosti žalobcu a jeho PZ. Žalovaný nemá vykázané doručenie predvolania, avšak súd vychádzal z fikcie doručenia predvolania v zmysle § 112 CSP.

5. Súd vykonal dokazovanie Zmluvou o úvere - dobrá pôžička č. 1430774072 zo dňa 24.04.2014, výpisom z aktuálneho stavu úveru, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 27.11.2014, zmluvou o postúpení pohľadávok, uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/18/2019 - 102 zo dňa 05.11.2019, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:

6. Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava (ďalej len „Poštová banka, a.s.“) uzatvoril so žalovaným dňa 24.04.2014 Zmluvu o úvere, dobrá pôžička, v zmysle ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 1.500,00 eur. V zmluve je uvedené, že zmluvné strany mali dohodnuté splácanie úveru žalovaným po dobu 72 mesiacov v splátke po 48,30 eur [výška mesačnej úhrady bola rozdelená na výšku mesačnej anuitnej splátky (úroky + istina úveru) vo výške 45,00 € a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver vo výške 3,30 €]. V zmluve mali strany dohodnutý dátum prvej splátky do 20.05.2014, dátum konečnej splatnosti úveru 20.04.2020, platenie splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, RPMN 34,36 %, úrokovú sadzbu 29,90 % ročne a celkovú čiastku úveru 3.224,06 eur.

7. Žalovaný nerealizoval splátky riadne a včas, preto ho Poštová banka, a.s. výzvou z 27.11.2014 vyzvala na úhradu dlžnej sumy 1.640,18 eur do 10 kal. dní od doručenia výzvy. Žalovaný výzvu prevzal dňa 01.12.2014. Vo výzve špecifikoval žiadanú sumu jednak dlžnou istinou 1.500,00 eur, úrokom 135,76 eur, poplatkami za upomienky 4,42 eur, poistným 0,00 eur. Pre neplnenie si povinnosti žalovaným platiť splátky riadne a včas, veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný k 27.11.2014. Ani po zosplatnení úveru žalovaný neuhradil celú dlžnú sumu.

8. Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava (postupca) uzatvoril s žalobcom (postupníkom) Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 13.6.2017, na základe ktorej bola na postupníka postúpená medzi iným i pohľadávka vo vzťahu k žalovanému.

9. Podľa listiny Aktuálny stav pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1430774072 ku dňu 03.10.2017 súd zistil, že suma pohľadávky na istine je 1.500,00 eur, úroky 1.601,68 eur, poplatky vo výške 0,00 eur. Celková výška pohľadávky činila 3.101,68 eur.

10. Podľa Aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 mal súd preukázané, že žalovaný uhradil v období od 13.06.2014 do 20.07.2015 celkom sumu 226,00 eur. Splátky boli započítané na poplatky a úroky. Z výpisu vyplýva, že skutočné čerpanie prostriedkov bolo vykonané vo výške 1.500,00 eur dňa 24.04.2014.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou zo dňa 24.04.2014 súd posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len

ZoSÚ). Ide o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára i úverové podmienky mal žalobca už pripravené a dopisovali sa do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného, pričom tento obsah zmluvy i úverových podmienok nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť.

13. Podľa § 1 ods. 1, 2 ZoSÚ, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Súd v zmysle odporúčaní krajského súdu sa zaoberal vecnou a právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov v časti istiny vo výške 226,00 eur, dlžných úrokov z istiny a zmluvného úroku a tak podrobil spotrebiteľskú zmluvu opätovnému preskúmaniu. Pri skúmaní obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy súd zistil, že pri údají o celkových nákladoch (v zmluve ako celková čiastka úveru) nie je zrejmé, akým spôsobom bola táto suma stanovená, keďže celková čiastka úveru 3.224,06 eur nezodpovedá násobku vyčíslenej mesačnej splátky s počtom splátok ($72 \times 48,30 \text{ eur} = 3.477,60 \text{ eur}$, ani pri výpočte splátky bez poistenia $72 \times 45,00 \text{ eur} = 3.240,00 \text{ eur}$) a nie je zrejmé z akých údajov žalobca pri jej výpočte vychádzal. Právnou normou vyžadované obligatórne splnenie týchto náležitostí je motivované osobitným cieľom zákonodarcu, vyplývajúcim z pozitívneho záväzku štátu v oblasti ochrany spotrebiteľa, a to zabezpečiť spotrebiteľovi dostatočné množstvo informácií pre rozhodnutie o ne/uzavretí zmluvného záväzku. Záujemca o úverový produkt musí byť správne a zrozumiteľne informovaný aká je celková čiastka na zaplatenie, keďže táto informácia ho môže zásadne ovplyvniť pri voľbe, či zmluvu uzatvorí alebo nie. Žalobcom pripravená zmluva zaväzovala žalovaného na zaplatenie vyššej sumy v splátkach, než bola dojednaná celková výška úveru (§9 ods. 2 písm. j). Úverová zmluva teda nevy vymedzuje určito a zrozumiteľne celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a tak dohoda zmluvných strán je v tejto časti úverovej zmluvy v zmysle § 37 OZ pre jej neurčitost absolútne neplatná. Určitý právny úkon je totiž možné považovať len taký úkon, ktorého obsah nie je vnútorne rozporný, alebo ktorý síce obsahuje znaky vnútornej rozpornosti, ale túto rozpornost je možné odstrániť pomocou výkladových pravidiel, čo nebol prípad práve prejednávanej veci. Zmluva obsahuje totiž záväzok žalovaného splácať dlh v 72 splátkach po 48,30 eur a žiadnym výkladom nie je možné dospieť k záveru, že týmto spôsobom žalovaný zaplatí žalobcovi sumu 3.224,60 eur - teda sumu dohodnutú ako celkovú čiastku, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/4/2019).

17. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z..

18. Na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch (ods. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS).

19. Povinnosť veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy bonitu dlžníka má chrániť spotrebiteľa pred rizikami nadmerného zadlženia a platobnej neschopnosti, čím prispieva k dosiahnutiu cieľa smernice,

ktorým má zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv, prekračujúcich ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti (porov. rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 27. marca 2014 vo veci C-565/12 (LCL Le Crédit Lyonnais SA proti Fesihovi Kalhanovi).

20. Členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce (článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS).

21. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

23. Ustanovenie § 7 ods. 1 ZoSÚ zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosti spotrebiteľa splácať úver a správať sa tak obozretne, jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania si finančných prostriedkov na strane spotrebiteľov (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18.6.2019 sp. zn. 10Co/6/2019, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/212/2018 z 18.12.2019).

24. Následok (t. j., že úver je bezúročný a bez poplatkov) v prípade hrubého porušenia si tejto povinnosti v zmysle § 11 ods. 2 (veta druhá a nasl.) zaviedla novela ZoSÚ, zákon č. 352/2012 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 394/2011 Z. z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (novela účinná od 01.01.2013). Podľa dôvodovej správy týmto sa dosiahne pôvodný zámer predkladateľa stanoviť určité dôsledky porušenia povinností ustanovených ZoSÚ. Jedná sa o súčasť dôslednej ochrany slabšej zmluvnej strany - spotrebiteľa a je transpozíciou všeobecnej požiadavky smernice 2008/48/ES na stanovenie účinných, primeraných a odrádzajúcich sankcií. Mechanizmus by mal motivovať veriteľa a zároveň prinášať spotrebiteľovi finančnú výhodu v prípade pochybenia veriteľa.

25. Z obsahu spisu nevyplýva, že by pôvodný veriteľ pred vstupom do zmluvného vzťahu s odbornou starostlivosťou preveroval bonitu žalovaného. Pred uzavretím zmluvy bol povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver bez relevantných údajov veriteľa o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Keďže pôvodný veriteľ uvedeným spôsobom nekonal a žalobca nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úveru, hrubým spôsobom tak porušené povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ, z ktorého dôvodu nastupuje následok v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ.

26. Prijatie aj tohto ďalšieho záveru vedie súd ku konštatovaniu a vyhláseniu úveru za bezúročný a bez poplatkov.

27. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne len v časti, a to len v tej časti, o ktorej súd rozhodol už rozsudkom zo dňa 23.10.2018, kedy žalovaného zaviazal na úhradu istiny - sumy vo výške 1.274,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15% ročne od 05.10.2017 do zaplatenia. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný vyčerpал úver v sume 1.500,00 eur a uhradil celkovo 226,00 eur. Po opätovnom preskúmaní úverovej zmluvy v zmysle hore uvedeného odôvodnenia, má súd za to, že v zmluve neboli splnené základné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a tak je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) a § 11 ods. 2 zákona ZoSÚ. Súd preto vo zvyšku žalobu zamietol.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 255 ods. 2 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. Súd posudzoval čistý úspech strany sporu a vychádzal z faktu, že žalobca žiadal priznať istinu 1.500,00 eur a vyčíslený úrok 1.601,68 € (celkom 3.101,68 Eur) a súd mu priznal celkovo sumu 1.274,00 eur v zmysle rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 2Csp/194/2017 - 78 zo dňa 23.10.2018. Súd matematickým výpočtom zistil, že žalobca bol úspešný v 41 % -ách, žalovaný bol úspešný v 59 % -ách (100-41), t.j. čistý úspech je na strane žalovaného vo výške 18 %. Keďže ide o úspech nepatrný a úspech strán sporu bol takmer rovnaký, súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvostupňového konania právo.

33. Podľa § 396 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (2) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. (3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Tmave svojím uznesením 11Co/18/2019 - 102 zo dňa 05.11.2019 zrušil rozsudok tunajšieho súdu v napadnutej zamietajúcej časti vo zvyšku a v závislom výroku o náhrade trov konania (výroky II. a III. rozsudku súdu prvého stupňa), má súd v zmysle § 396 ods. 3 C.s.p. povinnosť rozhodnúť o trovách odvolacieho konania. Keďže bol žalobca v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, súd mu tak priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).